

K·MEO

ALCALDE PER UN DIA

El nou alcalde de Barneo té un accident i dimiteix el dia de les eleccions

Pues oye sí tío, bien borracho que iba. Qué voy a decir! Es la verdad. Me sabe mal por los compañeros, coño, que se esforzaron la hostia en campaña y luego las negociaciones con la plataforma esa.

Una buena cagada, eso es lo que hice pero estaba contento... Los vascos nunca estamos contentos, no tenemos motivos ¿sabes? Y por una vez que, pues no es gran cosa oye, lo reconozco, pero me hacen alcalde, y me pongo contento... Demasiado.

Lo que nos costó la puta campaña. Y la de fotos que me hicieron. Tengo la casa llena de carteles todavía. No podíamos empapelar el pueblo vecino ¿sabes? Pegamos carteles hasta el último árbol del municipio, en los mástiles de las barcas, pero nos sobró. Nos pasamos.

Me sabe mal, la hostia... pero otra cosa te digo, que me he quedado relajado, tío. Mandar es bonito, bueno, eso dicen. Yo no he mandado nunca pero es un problema. Todos mis compañeros que han tenido cargos, tienen el pelo blanco. Y eso que los vascos no tenemos el pelo blanco, pero los que mandan sí. Yo creo que el mando es castellano. De tierras secas y mucha cabra. ¿Qué vas a hacer ahí sino gritar? Que si no gritas no te oye nadie. Pero en Barneo... con esa tierra tan blanda y ese mar...

La verdad es que tampoco teníamos nada que hacer en Bermeo. Es un sitio majo, bien pintado y arreglado y todo. El pueblo va solo. A la gente de Bermeo le regalas dos troncos, se hacen una barca y levantan tres generaciones. La cosa iba de ideología ¿sabes? Pero bueno tampoco es que la ideología esté muy de moda.

Dos copas de menos y seria Alcalde coño. Pero tampoco voy a dejar de beber por una cosa así. Ni el partido me lo ha pedido. Que cachondeo se llevaron los muy cabrones.

Por cierto, ¿con quién hablo?

GARSA PROSTÀTICA

WESTERN A L'ORIENTAL, AMB LLET AGRE

Més conflictes a Israel

No explicarem els motius concrets d'aquesta nova etapa de violència perquè és igual. Israel està pendent de que un palestí esternudi prop d'un jueu i aleshores comença la represàlia que no és precisament proporcionada. I així estem altra vegada. És exactament la història de l'Amèrica de Trump.

Els indis palestins es dediquen plàcidament a les seves coses, sobre tot a escopir sorra, però un dia arriben uns forans recollits per tot el món (els jueus) i els comencen a empènyer. L'estranger necessita terra i van armats. Tindran terra. Poc després, a indis i colonitzadors, els entra un mal estar, un neguit, una malfiança. Guanyen les armes i els indis palestins s'emprenyen. No tenen armes però sí tenen pedres, les afilen una mica i les llencen conta el colonitzador que els amenaça amb una automàtica. Encara que desigual, la batalla es presenta igualada. Uns defensen la seva terra, els altres la

seva història. Som de confiança, som d'aquí, explica un colonitzador de bona fe. I una merda contesta el palestí, sou uns mal parits.

Israel té govern, Palestina també però tipus Catalunya perquè no el reconeix ni Alà. Israel és reconegut per Occident i Palestina en prou feines es parla amb els seus veïns. Els colonitzadors es reproduïxen com els conills. Això ho tenen els colonitzadors. A falta de tele, follen. I durant un temps aquella terra torna a ser el que en realitat era, la terra bíblica i en conseqüència tornen els vells costum. Ull per ull, dent per dent.

Els indis palestins estan més acostumats a no tenir dents, la sorra no es bona per les genives, però els jueus són més fins. Amb el que han

DAVID CONTRA GOLIATH: EPISODI 4863...
- Revisa els teus clàssics: David sempre acaba guanyant!
- ... Soc jo David!

passat podria dir-se... Doncs tot i així són més fins i estimen més les seves dents.

Estan empatats, s'apropa la pròrroga però els palestins tenen una certa avantatge moral i aleshores... Apareix pel fons de la pantalla "El setè de cavalleria". I per cada dent jueva els indis perden quinze colls.

Es van fer moltes pel·lícules amb aquest mateix argument. També el setè de cavalleria (l'exercit jueu) fa moltes incursions de càstig. No són de confiança, siguin d'on vulguin.